

JENNIFER BANKS RÄDDAD UR SLAVHANDLARNAS KLOR!

Den unga Jennifer Banks föräldrar kan äntligen andas ut, deras vackra dotter har nu fritagits. Vi förstår den fasansfulla oro de måste ha levt med under de drygt två veckor som Jennifer varit försvunnen. Familjen Banks bor på en ensligt belägen gård utanför Tucson, Arizona.

För några veckor sedan plundrades gården, Jennifer rövades bort och hennes föräldrar låstes in. Först två dagar senare upptäcktes illdådet av Miss Banks

fästman Major Troy, som var bjuden på middag.

Major Troy blev oerhört upprörd, inte minst då han insåg att lagen förmodligen inte skulle kunna göra någonting, för människorövarna skulle nog inte stanna inom countygränserna.

Troy anlidade därför den nystartade detektivbyrå Law Unlimited.

Tillsammans gav de sig av för två veckor sedan på en jakt som ledde in i Mexiko.

► Full story

DUELL PÅ MAIN STREET

Prisjägaren Arnold Stallone duellerade mot tre män i Freetown.

► Full story

NYTT BRYGGERI I HAYS CITY

Steiner Brewing Company hade en stor invigningsfest igår.

► Full story

BANKRÅNARE TILLFÅNGATAGEN

Nat Grainger är inburad efter bankrånet igår. Uppbådet jagar fortfarande de andra två rånarna.

► Full story

BLODIGT MÖTE MED APACHER

En rapport från Tubac av vår reporter Lone Wolf McCoy som träffade Duncan McCormick strax innan denne sköts i Laredo.

► Full story

UNG REVOLVERMAN MED MÅNGA NAMN

Då postkontoret igår rånades ingrep en skjutskicklig yngling. Vi vill tacka honom, men vet inte vilket av de fyra namn vi fått som är korrekt.

► Full story

THE WESTERN TELEGRAPH

NR 1

ÅRGÅNG 1

LEDARE

Välkommen till det första numret av The Western Telegraph. Jag heter Jonathan Clay och har varit reporter på östkusten, men nu flyttat med min tryckpress till Western. Här är jag redaktör och reporter för denna tidning: The Western Telegraph.

The Western Telegraph tar upp saker som händer i rollspelet Westerns kampanjvärld. Därför vill jag ha din hjälp – vad råkar du och din spelgrupp ut för och vad gör ni? Ibland kommer artiklar om era öden och äventyr att varvas med berättelser om vad som verkligen hände i den amerikanska västern.

Jag tar även emot annonser: om rollpersonerna startar någon form av verksamhet (saloon, ranch, etc) tar tidningen in era annonser. Jag tar också gärna emot bilder till tidningen.

The Western Telegraph är en nät-tidning som skall komma ut minst en gång i månaden.

Vill du medverka kan du maila mig på telegraph@rollspel.com Jag kan ta emot filer för PC, eller ren text. Jag ser fram emot ett givande samarbete.

Don't be a stranger!

Jonathan Clay

JENNIFER BANKS RÄDDAD UR SLAV- HANDLARNAS KLOR!

Efter en farofylld färd har den bortförda Jennifer Banks äntligen fritagits. Expeditionen som sändes ut att spåra henne, detektivbyrån Law Unlimited från Tucson hyrda av Major James Troy, anlände till gruvsamhället Gaylesville under söndagen.

Law Unlimited hade mönstrat hela sin styrka, de båda delägarna Jake Cascarino och Abel Cain samt deras anställde Nat Slater. Major Troy deltog själv i jakten på de som rövat bort hans fästmö. I deras sällskap fanns även en ung präst, Fader Gibbs, som anslöt sig till räddningsstyrkan då han fått höra om Miss Banks förfärliga öde.

Miss Banks mår nu under omständigheterna väl och vilar nu upp sig på stadens hotell.

Fritagningen av miss Banks blev dock mycket dramatisk, jag kunde själv inte delta till följd av skador jag tidigare ådragit mig vid Wells Station. Reportaget bygger dock på ögonvittnesskildringar av expeditionens deltagare och återger därför mycket väl det korrekta händelseförloppet.

Jakten bedrevs långt in på mexikanskt territorium och de var inte förrän efter tre dagar, vid missionen San Ignacio, som de mexikanska slavhandlarna påträffades.

Major Troy och uppbådet tvingades dock ta till våld för att befria Miss Banks, eftersom slavhandlarna vägrade släppa henne. Efter eldstriden kunde Miss Banks och två apachekvinnor befrias.

Expeditionen tvingades dock lämna San Ignacio i gryningen nästa dag, eftersom den ökända banditen El Valtore setts i närheten av staden med ett trettiotal av de mest blodtörstiga och samvetslösa mexikanska desperados som någonsin funnits i området.

Expeditionen lämnade San Ignacio med ett försprång på cirka fyra timmar, enligt Law Unlimited's ägare Abel Cain och Jake Cascarino. I samma stund som de lämnade staden påbörjade de något som skulle visa sig bli en kapplöpning med döden.

De två apachekvinnorna tilldelades varsin häst och lämnade därefter sällskapet strax utanför staden.

Redan under första dagen drabbades uppbådet av en allvarlig olycka när miss Banks häst föll och hon bröt vänstra armen. Hästen klarade sig dock undan med en lätt haltning, vilket gladdade ägaren Abel Cain som lånat ut sin bästa häst till miss Banks.

Under den andra dagen konfronterades uppbådet med en grupp prisjägare som de tidigare haft kontakt med. Prisjägarna var ute efter att ge igen för en gammal oföränt och en våldsam skottlossning tog sin början bland de mexikanska bergen. Prisjägarna tvingades dock snart att slå till reträtt efter att en av dem dödats och två sårats. Expeditionen klarade sig utan några förluster, även om en förlupen kula åsamkat en lättare skada i bröstet på Jake Cascarino. Skottlossningen drog snabbt till sig två mexikanska spejare och expeditionen gav sig på nytt av mot Arizona's gräns.

Deras rörlighet drogs dock ner av de skadade, miss Banks och Cascarino. Även Fader Gibbs besvärades av en skada i axeln som han tilldragit sig tidigare.

El Valtore's män började knappa in på expeditionen och befann sig inte mer än två timmar bort efter sammandrabbningen med prisjägarna. Ett par av mannarna från Law Unlimited började därför att lägga ut flera villospår för att skaka av sig förföljarna.

Följande natt råkade uppbådet ut för en grupp apacher som försökte stjäla deras hästar, men efter ett uppmärksamt ingripande av mr. Cain kunde de flesta hästarna räddas. Endast tre hästar blev stulna och en fjärde avlivades efter en skottskada. Inga personskador uppstod dock på någon av sidorna.

Nästa morgon satte expeditionen kurs mot San Bernadino där de hoppades på att kunna få ett mål mat, ett bad och ny proviant innan de red över gränsen till Arizona.

Expeditionens medlemmar var vid det här laget hårt ansatta av den skoningslösa jakten. Hunger och törst gjorde inte saken lättare, Cascarinos och Fader Gibbs skador hade dessutom börjat blöda på nytt till följd av den hårda ritten. Även miss Banks tillstånd hade försämrats och hon var i det närmaste medvetslös.

Sent på kvällen anlände expeditionen till San Bernadino, men innan de red in i staden upptäckte de att den bevakades av mexikanska banditer. De beslutade sig för att rida runt staden och slå läger för att sedan

► Fortsättning

THE WESTERN TELEGRAPH

NR 1

ÅRGÅNG 1

JENNIFER BANKS RÄDDAD UR SLAVHANDLARNAS KLOR! FORTS.

sedan ta sig över bron till Arizona i gryningen.

Tidigt nästa morgon påbörjade expeditionen den sista färden innan de kommit fram till Arizona. Allt verkade lugnt enligt mr. Troy, men ett par kilometer från bron dök El Valtore's banditer plötsligt upp bakom ett krön.

Expeditionen satte av i högsta fart mot bron, under kraftig beskjutning av El Valtore's trettio mexikanska banditer. Femhundra meter från bron träffades mr. Troy's häst av en kula och föll till marken. Fader Gibbs som hade hand om expeditionens återstående extrahäst vände om för att undsätta Troy med fara för sitt eget liv.

Under tiden hade Mr. Slater, Cascarino och Cain tagit sig över bron med Miss Banks och börjat besvara elden från de framrusande mexikanerna. Mr. Slater började även förbereda att bränna ner bron för att stoppa El Valtore's män.

Efter att Troy fått extrahästen satte han högsta fart mot bron som redan började stå i lågor, samtidigt som Fader Gibbs häst skadades av en kula och kastades av sin ryttare. Gibbs var dock snabbt i sadeln och började även han rida mot den brinnande bron, tätt följd av mexikanerna. Med ett nödrop tog han sig över den brinnande bron, medan hans kamrater sköt ner tre av de förföljande mexikanerna.

Expeditionen lämnade området och hoppades att detta skulle vara slutet på den mardrömslika jakten. El Valtore hade dock inga

planer på att ge upp utan började genast att rida runt med sina män till det närmaste vadsätet.

Senare under dagen passerade expeditionen Wells Station endast för att upptäcka att den blivit nerbränd av apacherna.

Nästa morgon syntes åter dammolnet av mexikanerna som på nytt närmade sig. Expeditionen uppbadade sina yttersta krafter för att ta sig till Gaylesville, en och en halv dagsritt bort.

Den tappra lilla expeditionen hade inte ens hunnit en halv dagsritt då ett fyrtiotal krigsmålade apacher uppenbarade sig. Apacherna var väl beväpnade och blockerade deras väg.

Situationen syntes nattsvart, bakom sig hade expeditionen de mexikanska banditerna och framför sig krigsmålade apacher.

De red genom en ravindal, så de omgavs av höga berg på båda sidor om sig. Männarna insåg till fullo det lönlösa i att försöka fly och försökte därför istället samtala med apachernas ledare Natchez.

För ovanlighetens skull var apacherna mycket resonliga och lät dem passera. Apacherna verkade i första hand vara ute efter de mexikaner som rövat bort deras kvinnor och dödat två krigare.

Den slutkörda lilla expeditionen hyste inga som helst samvetsbetänkligheter, utan berättade för apacherna att ett flertal mexikanska slavhandlare, som även haft två apachekvinnor fångna, befann sig strax bakom dem.

Apacherna gav gruppen vatten. Mr. Cain överlämnade en tub kikare till apachehövdingen som ett tecken på gruppens

uppskattning, innan de fortsatte sin färd mot Gaylesville.

Då apacherna gav sig av i den riktning som expeditionen beskrivit att mexikanerna befann sig skymtade Fader Gibbs de två apachekvinnorna som fritagits tillsammans med Jennifer några dagar tidigare.

Kort därefter kunde de höra hur skottlossning bröt ut när apacherna överföll El Valtore's mexikaner.

Resten av ritten genomfördes utan problem och expeditionen anlände så småningom till Gaylesville där jag åter mötte dem och fick de att berätta om hela det farofyllda äventyr de varit ute på sedan våra vägar skiljts åt då. Jag hade till följd av de skador jag tidigt åsamkats under räddningsexpeditionen tvingats stanna i Gaylesville och vila.

— *Luke Cavanaugh*

EN LITEN PRESENTATION AV LAW UNLIMITED

Law Unlimited, som fritog Jennifer Banks från slavhandlarna, är en nyöppnad detektivbyrå i Tucson.

Byrån drivs av Jake Cascarino och Abel Cain. Cascarino drev tidigare egen verksamhet här i Tucson, men då Mr. Cain föreslog ett partnerskap för en månad sedan accepterade Mr. Cascarino.

De har sitt kontor på Main Street, så det är lätt att komma i kontakt med dem. Nat Slater är utöver receptionisten ännu deras ende anställda.

THE WESTERN TELEGRAPH

NR 1

ÅRGÅNG 1

DUELL PÅ MAIN STREET

Prisjägaren Arnold Stallone red in ensam i Freetown igår. Trots sitt rykte var det dåraktigt gjort, I Freetown finns massor av efterlysta brottslingar och dom gillar inte prisjägare speciellt mycket.

Flera försökte skjuta Arnold när han red in staden, men Arnold var snabbare än dom allihop. Han sköt fyra stycken innan han suttit av hästen. Sedan tittade han bistert på dom som samlats för att dom avskydde honom och undrade vad som hade hänt när dom hörde skottlossningen. Då blängde Arnold på dom och sade:

"Jag struntar blankt i dom flesta av er. Det är inte er tur att dö idag och ni är inte värda tillräckligt mycket pengar för mej ännu. Jag har kommit för att hämta Axel Slimey och Creep Fooley och jag skall ge dom en bättre chans en dom gav familjen Smith som dom dödade och rånade för två veckor sen. Dom skall få chansen i en duell och för att visa att jag inte är feg tänker jag möta båda samtidigt.

Men jag varnar er andra, för om någon av er försöker skjuta mig skjuter jag tillbaka. Jag kanske inte kan skjuta allihop, men tillräckligt många för att det ska va en dum idé".

Alla skurkarna funderade ett tag och bestämde sig sen för att det var lika bra att Arnold Stallone fick duellera med dom han ville och att dom själva fick va ifred. Axel Slimey försökte springa sin

väg för han blev jätteskraj, men dom andra skurkarna tvingade tillbaka han till Main Street. Då var Creep Fooley tuffare för han sa åt Arnold och vänta tio minuter och gick till saloonen och drack en whiskey och betala Baby alla pengar han hade och var på hennes rum i några minuter. Sen log han när han gick ut och alla trodde det var för att han haft en trevlig stund, vilket han hade, men han hade också pratat med Baby och bett henne säga till hans kompis Brat James att han behövde hjälp. När Creep Fooley gick ut sa Baby till Brat att han måste hjälpa sin kompis, så han gick ut på gatan bakom Arnold Stallone.

Solen stod högt på himlen och klockan var tolv på dagen. Alla tittade på dom tre. Slimey var så skraj att hans händer skakade, men Fooley var lite tuffare. Arnold Stallone var kyligast, han bara kisade med ögonen och väntade på att dom andra skulle dra först. Då hörd han hur någon spände sin revolver bakom honom så han snurra runt och sköt Brat James, Fooleys kompis, som Baby hade sagt till. Brat hann inte skjuta förrän han var död med ett skott i magen. Både Slimey och Fooley drog sina revolverar när Arnold vände sig om, men eftersom Arnold är så snabb hann han skjuta dom också. Fast Fooley sköt Arnold i benet innan han dog fast det blev bara en lättare skada så Arnold kunde rida därifrån med alla dom döda skurkarna.

- Johnny Gilljoe

NYTT BRYGGERI I HAYS CITY

Igår hade Steiner Brewing Company en stor invigningsfest för att fira att deras första omgång öl, Steiner Lager, var klart. Er reporter var på plats.

Ni vet att jag inte är en man som vill uppmuntra den ökande konsumtionen av rusdrycker i Kansas, men öl är inte lika illa som starkvaror som whiskey. Och jag måste medge att Steiner Lager är ett ovanligt gott öl, bättre än det mesta jag smakat. Det är ett ljust öl, en så kallad pilsner och skiljer sig från det mörkare, mer mättande ölet vi är vana vid.

Adam Stone känner nog många av er till, han arbetat åt Mr. Reynolds i flera år. I början på sommaren kom hans båda småbröder Leopold och Maximilian hit. De kom direkt från Chemnitz, i Preussen, där deras familj har varit bryggare i generationer. Det märks på deras nya öl att det är gjort av yrkesfolk, hantverkare som är noggranna med alla detaljer.

De tar till exempel inte sitt vatten här i staden, utan har skaffat en källa en hel dagstripp här ifrån. Det blev väldigt dramatiskt då de var ute och letade efter en lämplig källa.

Några renegater, unga cheyennekrigare som lämnat sin stam, hade plundrat en gård som låg lite ödsligt och kidnappat frun i huset. Lite senare på deras väg anföll

THE WESTERN TELEGRAPH

NR 1

ÅRGÅNG 1

NYTT BRYGGERI I HAYS CITY FORTS.

renegaterna Hicks och Gilligan, som kom körande med vagn. Bröderna Steiner hörde stridslarmet och blandade sig oförväget in i striden.

De lyckades rädda den tillfångatagna Mrs. Cynthia Ashdown från fångenskapen, samt hjälpte Hicks och Gilligan att ta sig helskinnade till staden.

Bröderna Steiner har lärt sig språket ovanligt fort och på kort tid blivit välbekanta ansikten här i Hays City. De har arbetat hårt för igång verksamheten, vi är många som sätt dem hålla på och gräva den jättelika grop som nu är källaren i deras bryggeri.

Många av er minns säkert också att bröderna hjälpte till att lösa det uppblussande ranchkriget här på trakten.

Invigningsfesten var en trevlig tillställning och ett gott öl. Vi önskar dem lycka till i framtiden.

– *Walter Johnson*

BANKRÅNARE TILLFÅNGATAGEN

Igår var i sanning en svart dag för vår lilla stad. Vi fick ett mycket ovälkommet besök av Graingerligan. Dessa ökända desperados tog sig in på banken och tilltvingade sig där \$600 i silver. De tre rånarna gav sig omedelbart av igen, med två extra säckar var.

Vår tappre stadssheriff Rock Nolan var inte sen att ta upp jakten, tillsammans

med ett uppbåd bestående av slaktarens grabb Pete, mig själv och Wade, Portis och Brian från Rocking H ranchen.

Jakten på rånarna gick i full fart. Eftersom vi red ut direkt efter dem ville vi inte förlora ögonkontakten med dem. Pete, Wade och Brian sköt några skott från hästryggen, men gav lika snabbt upp den idén. Wade träffade en fågel, men för övrigt fick det dem bara att tappa farten och komma efter...

Rånarna pressade sina hästar hårt, men vi trodde nog att vi snart skulle få tag på dem. Nat Grainger hade nog samma känsla, för han vände sig allt oftare om i sadeln och tittade på oss. Han riktade så mycket av sin uppmärksamhet mot oss att han glömde bort att titta framåt tillräckligt.

Då han red under ett träd fick han en stor gren i huvudet. Eftersom han red i full fart när det hände och inte alls var beredd på det slungades han ur sadeln och föll i marken.

De båda andra rånarna lyckades fånga hans häst och fortsätta sin flykt. Vi stannade självfallet upp och tillfångatog Nat Grainger, vi band honom över en häst innan han hunnit kvickna till.

Nu fick vi problem, vi skulle aldrig kunna rida ikapp de andra två rånarna och samtidigt ta med oss den infångade Nat Grainger.

Då pennan är mitt vapen föll det på min lott att rida tillbaka till staden med honom. Stadssheriffen gav mig nycklarna till cellen på

sheriffkontoret, men jag måste medge att jag var orolig för att han skulle lyckas fly när jag låste in honom.

Nat Grainger är en kallblodig typ. Flera gånger har jag frågat honom om vem den andre, kraftigare rånaren var. För att hans lillebror Bob var med hyser jag inga som helst tvivel om. Grainger svarar inte, han bara hånler och säger att vi skall vara glada så länge vi slipper veta.

När denna upplaga trycks har resten av uppbådet inte kommit tillbaka, så vi vet inte ännu om de tagit fast rånarna och tagit tillbaka bytet. Jag hyser gott hopp. Rock Nolan har aldrig svikit staden förut och Portis vann skyttetävlingen på höstmarknaden i fjol.

– *Otis Wilson*

BLODIGT MÖTE MED APACHER

Nu för tiden händer det inga intressanta saker österut längre, nu när kriget är slut. Men det gör det däremot här ute i västern.

När jag var på en saloon i Tubac, Arizona såg jag en man, snarare en pojke, runt 18 år. Han såg ut som en riktig tuffing, klädd i en svart filthatt, röd snusnäsduk, en svettfläckad gråvit bomullsskjorta, ett svart arméhölster där en Colt satt, ett par blå byxor och ett par slitna svarta stövlar. Det som var mest uppseendeväckande med honom var att han hade ett Cheyennearmband av vita benpipor och röda glaspärlor och en gammal officerssabel i bältet.

Jag blev intresserad av honom och vi började prata. Han presenterade sig som Duncan McCormick och berättade om ett äventyr han hade varit med om. Det ska jag nu återberätta så gott som jag kommer ihåg för er:

”Jag hade lämnat San Pedro bakom mig. Trots att de där hade varnat mig för apacher gav jag varnat mig för apacher gav jag mig ut i öknen och red ut västerut ändå. På den andra dagen såg jag till min fasa sju apachekrigare på en kulle. De satte efter mig, men jag lyckades rida ifrån alla utom en. Han tog sakta, men säkert in på mig. Jag tog mitt Sharpgevär och sköt honom på 50 meters håll. Han kastades ur sadeln, men kom genast på fötter igen och sköt min häst Nelson. Jag lyckades hoppa över till min andra häst,

men den blev skjuten den också, ögonblicket därpå. Jag tog skydd bakom mina döda hästar medan apacherna började belägra mig.

I skydd av nattens mörker lyckades jag senare fly. Jag tog mig upp på en mesa, men apacherna kom mig på spåren igen. Jag lyckade leka katt och rätta med dem hela dagen.

På kvällen var de oförsiktiga nog att tända en lägereld. Jag ville hämnas mina döda hästar och att de försökt döda mig, så jag lade mig i försåt i en klippskrev. Jag tog mitt Sharpgevär och sköt den apache som stod vid elden, jag kunde se hans siluetten av hans huvud i ljusskenet. Han dog inte omedelbart, så jag sköt honom en gång till i huvudet. Då dog han.

Sedan flydde jag i skydd av mörkret och gladde mig åt att jag hade dödat honom på natten, för enligt apachernas religion får anden efter de som dör på natten vandra i evigt mörker. Jag lyckades sopa igen mina spår och genom ett under ta mig helskinnad till fots till Tubac.

FOTNOT

En månad senare blev Duncan Mc. Cormick skjuten av laglösa när han försökte stoppa ett rån i Laredo, Arizona där han hade blivit vald till stadssheriff trots sin ungdom.

– *Lone Wolf McCoy*

UNG REVOLVERMAN MED MÅNGA NAMN

Igår ingrep en rådig ung man då posten rånades. Oförväget lät han sina revolverar ge rånarna ett dödligt budskap: brott lönar sig inte. Det blev en kort eldstrid där två av rånarna dog och den tredje kunde tas tillfånga. Den skicklige unge mannen klarade sig dock oskadd.

Då jag förhörde mig bland vittnena om vem den skjutskicklige och hjältemodige ynglingen var uppstod en viss förvirring. Innan han gick in på saloonen hade han bett en grabbhalva ta väl hand om hans häst, så att han kunde säga att han tagit hand om Johnny Utahs häst. En av ynglingens reskamrater kom och berättade mer om hans bakgrund, men kallade honom då Dave Rubberdough. En annan kallade honom Dwight Rubberduck.

Idag kommer jag att få en intervju med den unge mannen. Då vi bestämde möte uppgav han själv att han hette David Rudabaugh. Jag vet uppriktigt sagt inte vem han är, eller vad han heter. Men jag vet att staden är skyldig honom ett stort tack, hade han inte ingripit hade många blivit utan sin lön idag.

– *Rupert Floyd*

THE WESTERN TELEGRAPH

NR 1

ÅRGÅNG 1

FALSKSPELARE UTKÖRD UR STADEN

Spelaren Wes Miller som varit här i två veckor blev igår utkörd ur staden efter att ha upptäckts då han spelade falskt. Hans motspelare ville först skjuta honom, men de övertygades om att det var bättre med tjära och fjädrar. Wes Miller försökte på alla sätt få mobben att släppa honom fri, men då det inte gick började han förbanna sina motståndare istället. Wes Miller hotade främst vicesheriff Roy Needle, saloonflickan Charming Carol och spelaren Luigi DiAmorelli. Han lovade att de skulle få igen för den förnedring han utsatts för. Förhoppningsvis ser vi aldrig Wes Miller, den eländige falskspelaren, här igen.

ÄVENTYRLIGA UNGDOMAR SÖKES

Prentice Mulholland är i här för att anställa folk. De närmaste två dagarna kan äventyrliga ungdomar som inte är allt för frågvisa träffa honom på Happy

Pappy Saloon. En liten fågel har viskat i vår redaktörs öra att det kan ha någonting med en gulds katt i de berg indianerna räknar som heliga att göra, men vi vet inte. Dock vill vi inte rekommendera personer som inte kan hantera vapen att följa med, Prentice Mulholland är inte känd för att arrangera några fredliga och stillsamma expeditioner.

SVÅRT FÅ TAG PÅ BLOMMOR I TUCSON

Det har aldrig varit lätt att få tag på blommor i Tucson på vintern, men i år är det svårare än någonsin.

Det beror på att Jake Cascarino från detektivbyrån Law Unlimited gav blomsterhandlaren i uppgift att skicka blommor till hans fästmö varje dag han är borta från staden, och lägga till en blomma för varje dag som gått. Nu har Cascarino varit borta i drygt två månader och buketterna har blivit gigantiska.

Blomsterhandlaren säger att ingen annan kan få några blommor förrän Cascarino är tillbaka.

BOOT HILL

Duncan McCormick, som trots sin ungdom nyligen utsetts till stads-sheriff i Laredo, Arizona, blev skjuten av laglösa när han försökte stoppa ett rån i Laredo.

Billy Ridgis dödades på öppen gata igår. Hans baneman, som inte ville uppge sitt namn, betalade hans gravsten. Där skrev han texten:

Billy Ridgis

Shot in the back in a fair
duel.

Scott Oakes vänner ville ge honom detta eftermäle i tidningen:

As a little boy he was a
torment to his dad.

Then he grew up to be an
evil lad.

Now he's nothing. How sad.

Jordan Beck, en efterlyst brottsling, dödades av prisjägaren Carl Mercer.

Becks kamrater Neal Orcher och Brett Studi har låtit hälsa att de kommer att hämnas på Mercer.